

NBP

Narodowy Bank Polski

Luty 2017 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Luty 2017 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Wydział Integracji Europejskiej Departamentu Zagranicznego
we współpracy z Departamentem Stabilności Finansowej
Warszawa, 2017 r.

Najważniejsze w tym miesiącu

- **Zimowe prognozy gospodarcze Komisji Europejskiej**

W zimowych prognozach gospodarczych Komisja Europejska (KE) po raz pierwszy od prawie dekady przewiduje wzrost gospodarki Unii Europejskiej (UE) w całym prognozowanym okresie (w 2017 i 2018 r. na poziomie 1,8% PKB). Konsumpcja prywatna pozostanie głównym czynnikiem wspierającym wzrost. Jednocześnie za największe zagrożenia dla rozwoju unijnej gospodarki KE uważa niepewność międzynarodowej sytuacji politycznej, w tym niejasne konsekwencje wyników wyborów w USA i referendum w sprawie Brexitu.

[więcej w pkt 1.1.](#)

- **Raport w sprawie stosowania depozytów zabezpieczających (*margins*) i korekt wartości zabezpieczenia (*haircuts*) jako narzędzi polityki makroostrożnościowej**

W opublikowanym 16 lutego 2017 r. raporcie Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (European Systemic Risk Board, ESRB) przedstawiła analizę zasadności oraz ewentualnych możliwości stosowania depozytów zabezpieczających (*margins*) i korekt wartości zabezpieczenia (*haircuts*) jako narzędzi polityki makroostrożnościowej. Miałyby one na celu ograniczenie procyklicznego charakteru wymogów zabezpieczających w transakcjach, m.in. instrumentami pochodnymi, oraz zmniejszenie poziomu dźwigni.

[więcej w pkt 7.2.](#)

- **Publikacja przez rząd brytyjski białej księgi pt. *Wyjście Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej i nowe partnerstwo z Unią Europejską***

Z punktu widzenia negocjacji i przyszłych relacji między UE a Wielką Brytanią najistotniejsze postulaty białej księgi to: zaprzestanie podlegania Wielkiej Brytanii jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości UE, wprowadzenie kontroli imigracji z UE, zabezpieczenie praw obywateli UE w Wielkiej Brytanii i obywateli Wielkiej Brytanii w UE, zapewnienie swobodnej wymiany handlowej Wielkiej Brytanii z rynkami europejskimi, współpraca Wielkiej Brytanii i UE w walce z przestępczością i terroryzmem, osiągnięcie porozumienia w sprawie przyszłego partnerstwa z UE przed upływem dwóch lat od momentu notyfikacji przez rząd brytyjski zamiaru wyjścia z Unii.

[więcej w pkt 9.1.](#)

Spis treści

1. Komisja Europejska	5
1.1. Zimowe prognozy gospodarcze	5
1.2. Publikacja pakietu dokumentów w ramach semestru europejskiego	6
2. Eurogrupa	9
2.1. Posiedzenie Eurogrupy 20 lutego 2017 r.	9
3. Rada Unii Europejskiej	10
3.1. Posiedzenie Rady Ecofin 21 lutego 2017 r.	10
4. Rada Europejska	11
4.1. Nieformalne spotkanie szefów państw lub rządów UE na Malcie	11
5. Parlament Europejski	12
5.1. Przyjęcie trzech rezolucji dotyczących przyszłości UE	12
6. Europejski Bank Centralny	14
6.1. Rozszerzenie publikacji danych statystycznych dotyczących papierów wartościowych	14
6.2. Publikacja skonsolidowanych danych bankowych	14
6.3. Przebieg programu skupu aktywów	14
6.4. Opinie EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych	15
7. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego	16
7.1. Raport oceniający poziom implementacji zaleceń ESRB dotyczących celów pośrednich i instrumentów polityki makroostrożnościowej	16
7.2. Raport w sprawie stosowania depozytów zabezpieczających (<i>margins</i>) i korekt wartości zabezpieczenia (<i>haircuts</i>) jako narzędzi polityki makroostrożnościowej	16
8. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	18
8.1. Opinia w sprawie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w UE	18
8.2. Raport na temat wpływu postanowień Bazylei III i CRDIV/CRR na sektor bankowy	18
9. Inne	20
9.1. Publikacja przez rząd brytyjski białej księgi pt. <i>Wyjście Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej i nowe partnerstwo z Unią Europejską</i>	20
9.2. Porozumienie w sprawie uruchomienia programu na rzecz zwiększenia roli konsumentów w procesie legislacyjnym dotyczącym obszaru usług finansowych UE	21

9.3. Zakończenie podpisywania porozumień dotyczących linii kredytowych dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	21
Zapowiedzi wydarzeń w marcu 2017 r.	23
Wykaz skrótów	24
Autorzy i źródła	27

1. Komisja Europejska

1.1. Zimowe prognozy gospodarcze

W opublikowanych 13 lutego 2017 r. [prognozach gospodarczych](#) dla strefy euro i całej Unii KE przewiduje, że ożywienie gospodarcze w Europie w najbliższych latach będzie się stopniowo umacniać. Wzrost gospodarczy dla państw strefy euro wyniesie 1,7% PKB w 2017 r. i 1,8% PKB w 2018 r., a dla całej UE zarówno w 2017, jak i 2018 r. – 1,8% PKB. W stosunku do jesiennych przewidywań KE podniosła swoje prognozy wzrostu dla strefy euro na 2017 r. o 0,1 pkt proc. i o 0,2 pkt proc. dla całej UE. Prognoza wzrostu gospodarczego na 2018 r. dla strefy euro została nieznacznie podwyższona (o 0,1 pkt proc.), a dla całej UE pozostała bez zmian.

KE zwróciła uwagę na nieprzewidywalne czynniki zewnętrzne, które mogą znacząco wpłynąć na sytuację gospodarczą w Europie, a wśród nich: niepewną sytuację geopolityczną, nadchodzące wybory w kilku państwach członkowskich, negocjacje w sprawie wyjścia Wielkiej Brytanii z UE i politykę nowej administracji USA. Konsumpcja prywatna, która była siłą napędową wzrostu w 2016 r., pozostanie nią w prognozowanym okresie, wspierana przez rosnący dochód nominalny, głównie, z tytułu pracy.

W zimowych prognozach gospodarczych KE po raz pierwszy od prawie dekady przewiduje wzrost gospodarki UE w całym prognozowanym okresie (w 2017 i 2018 r. na poziomie 1,8% PKB). Konsumpcja prywatna pozostanie głównym czynnikiem wspierającym wzrost. Jednocześnie za największe zagrożenia dla rozwoju unijnej gospodarki KE uważa niepewność międzynarodowej sytuacji politycznej, w tym niejasne konsekwencje wyników wyborów w USA i referendum w sprawie Brexitu.

Sytuacja na rynku pracy w prognozowanym okresie będzie się stopniowo poprawiać. Według szacunków KE stopa bezrobocia w UE w 2016 r. wyniosła 10%, a w następnych latach będzie spadać (9,6% w 2017 r. i 9,1% w 2018 r.). Poziom inflacji w strefie euro podnosi się od drugiej połowy 2016 r., na co wpływ mają rosnące ceny paliw (inflacja HICP dla strefy euro w 2017 r. wyniesie 1,7%, a w 2018 r. – 1,4%). Przewiduje się, że w krótkim okresie charakter polityki pieniężnej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) pozostanie akomodacyjny, co korzystnie wpłynie na warunki finansowania. KE spodziewa się, że inwestycje przyspieszą dopiero w 2018 r. m.in. dzięki przewidywanemu wzrostowi popytu globalnego i wydajności produkcji oraz niskim kosztom finansowania. Polityka budżetowa państw członkowskich w najbliższych latach ma pozostać neutralna.

Według prognoz gospodarczych wskaźniki makroekonomiczne dla Polski w latach 2016–2018 będą kształtować się następująco:

- PKB: 2,8% w 2016 r., 3,2% w 2017 r., 3,1% w 2018 r.;
- stopa bezrobocia: 6,3% w 2016 r., 5,6% w 2017 r., 4,7% w 2018 r.;
- inflacja (HICP): -0,2% w 2016 r., 2,0% w 2017 r., 2,1% w 2018 r.;
- deficyt sektora finansów publicznych: -2,3% PKB w 2016 r., -2,9% w 2017 r., oraz -3,0% w 2018 r.;
- dług publiczny: 53,6% w 2016 r., 54,5% w 2017 r., 55,8% w 2018 r.

1.2. Publikacja pakietu dokumentów w ramach semestru europejskiego

▪ Sprawozdania krajowe

W opublikowanych 22 lutego br. w ramach semestru europejskiego [sprawozdaniach](#) krajowych KE oceniła stan gospodarek krajów członkowskich i prowadzoną przez państwa członkowskie politykę gospodarczą i społeczną, w tym pod kątem realizacji zaleceń Rady Unii Europejskiej (Rady) skierowanych do poszczególnych krajów (*country-specific recommendations*, CSRs). W *Raporcie mechanizmu ostrzegawczego* z listopada 2016 r. wskazano 13 krajów¹, w których przeanalizowano szczegółowo sytuację ekonomiczną (*in-depth review*, IDR). Analiza ta miała wykryć ewentualne występowanie nierównowag makroekonomicznych. KE nie stwierdziła występowania zakłóceń równowagi gospodarczej w Finlandii. W pozostałych państwach zauważono nadmierne² lub pewne zakłócenia³.

W sprawozdaniu dotyczącym [Polski](#) KE podkreśliła, że gospodarka krajowa jest w fazie silnego wzrostu, pomimo dość niskiego poziomu inwestycji. Zdaniem KE ogólne perspektywy gospodarcze na najbliższe miesiące są pozytywne, a ryzyko ma charakter głównie wewnętrzny (niepewność w zakresie prowadzenia polityk wewnętrznych może zachwiać zaufaniem przedsiębiorstw i wpłynąć niekorzystnie na inwestycje). Jednocześnie w długim okresie perspektywom wzrostu zagrażają poważne problemy o charakterze strukturalnym. W sprawozdaniu stwierdzono, że Polska poczyniła ograniczone postępy w realizacji CSRs z 2016 r. W szczególności, nie odnotowano postępów w ograniczeniu nadmiernego stosowania obniżonych stawek VAT i ustanowieniu niezależnej rady fiskalnej. Nie dokonano także żadnych postępów w realizacji zalecenia dotyczącego zapewnienia stabilności i adekwatności systemu emerytalnego, a co więcej w ocenie KE niedawno uchwalona ustawa przyniesie regres w tym obszarze. Nie osiągnięto również postępów w związk-

¹ Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Finlandia, Francja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Niemcy, Portugalia, Słowenia, Szwecja i Włochy.

² Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Francja, Portugalia, Włochy.

³ Hiszpania, Holandia, Irlandia, Niemcy, Słowenia, Szwecja.

szeniu uczestnictwa w rynku pracy, a przyjęte środki mogą przynieść efekt odwrotny do oczekiwań KE⁴. W ocenie KE pewne postępy poczyniono natomiast w zakresie poprawy przestrzegania przepisów prawa podatkowego. Jeśli chodzi o zalecenie dotyczące usunięcia przeszkód dla inwestycji w infrastrukturę i zwiększenia stopnia pokrycia kraju planami zagospodarowania przestrzennego, to zdaniem KE Polska poczyniła ograniczone postępy w jego realizacji.

Sprawozdania krajowe posłużą za podstawę dyskusji z państwami członkowskimi na temat koniecznych działań w zakresie polityki gospodarczej. Ustalenia wypracowane podczas konsultacji znajdują swoje odzwierciedlenie w prezentowanych w kwietniu krajowych programach reform oraz programach stabilności lub programach konwergencji. Ponadto na podstawie analiz zawartych w sprawozdaniach i dyskusji z krajami członkowskimi KE przedstawi na wiosnę br. projekty nowych CSRs dla poszczególnych krajów.

▪ **Komunikat i sprawozdanie dotyczące wdrażania paktu fiskalnego**

Dnia 22 lutego br. KE opublikowała także [Raport](#) *wynikający z artykułu 8 Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej (Treaty on the Stability, Coordination and Governance in the EMU, TSCG)*. Celem raportu jest ocena spełniania artykułu 3(2) TSCG przez poszczególne państwa – strony Traktatu, dla których ten artykuł jest wiążący⁵, tj. ocena, czy i w jaki sposób dany kraj wypełnia następujące wymogi:

- wprowadzenie do krajowego porządku prawnego reguły fiskalnej dotyczącej strukturalnego salda budżetowego, zgodnie z wymogami paktu fiskalnego⁶;
- wprowadzenie ww. reguły do wiążących i trwałych przepisów krajowych, w miarę możliwości rangi konstytucyjnej;
- zapewnienie, że ww. regule towarzyszy mechanizm korygujący, który jest uruchamiany automatycznie w przypadku znacznych odchyień od średniookresowego celu budżetowego lub ścieżki prowadzącej do tego celu;
- zapewnienie, że na poziomie krajowym za monitorowanie przestrzegania reguły odpowiada niezależna instytucja.

⁴ W szczególności, w ocenie KE, obniżenie wieku emerytalnego może spowodować odchodzenie niektórych starszych pracowników z rynku pracy. Z kolei program 500+ może mieć negatywny wpływ na uczestnictwo w rynku pracy osób posiadających dzieci, zwłaszcza kobiet.

⁵ Artykuł ten, jako część paktu fiskalnego, jest wiążący dla 22 państw z 25 sygnatariuszy Traktatu: 19 krajów strefy euro oraz Bułgarii, Danii i Rumunii. Polska, Szwecja i Węgry są sygnatariuszami TSCG, ale są wyłączone z postanowień paktu fiskalnego (Tytuł III TSCG).

⁶ Roczne saldo strukturalne ma odpowiadać średniookresowemu celowi budżetowemu określoneemu zgodnie z paktem stabilności i wzrostu, przy czym dolny pułap deficytu strukturalnego wynosi 0,5% PKB, chyba że poziom długu publicznego pozostaje dużo poniżej poziomu 60% PKB – wtedy dolny pułap salda strukturalnego wynosi 1% PKB.

Raportowi KE towarzyszy [komunikat](#) *Pakt fiskalny: podsumowanie postępów*, przedstawiający główne wnioski z ww. raportu. W komunikacie podkreślono, że wszystkie kraje, dla których zapisy paktu fiskalnego są wiążące, „w sposób znaczący” dostosowały swoje krajowe porządki prawne do jego wymogów.

▪ **Projekt decyzji Rady nakładającej grzywnę na Austrię za manipulowanie danymi statystycznymi**

W opublikowanym 22 lutego br. (zgodnie z zapisami tzw. sześciopaku⁷) projekcie [decyzji implementującej](#) (*implementing decision*) KE proponuje nałożenie grzywny na Austrię za manipulowanie danymi statystycznymi dotyczącymi długu publicznego w kraju związkowym Salzburg. Projekt jest następstwem dochodzenia⁸, które potwierdziło, że trzy instytucje administracji regionalnej landu Salzburg (trybunał obrachunkowy kraju związkowego Salzburg - *Landesrechnungshof*, regionalny rząd i urząd regionalnego rządu) dopuściły się poważnych zaniedbań w kontroli zestawień danych statystycznych i zapewnianiu odpowiednich procedur w zakresie raportowania. Doprowadziło to do przekazania Eurostatowi (w latach 2012 i 2013) błędnych informacji na temat wysokości długu publicznego Austrii w latach 2008–2012. Co więcej, KE odkryła, że choć austriacki urząd statystyczny (*Statistik Austria*) przynajmniej od 6 grudnia 2012 r. wiedział o możliwości występowania ww. zaniedbań, to stosowną informację przekazał Eurostatowi dopiero 10 października 2013 r. W związku z powyższym KE zaproponowała, aby Austrię obciążyć grzywną w wysokości 29,8 mln euro⁹.

⁷ Chodzi w szczególności o zapisy rozporządzenia w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (Rozdział V).

⁸ Wyniki dochodzenia KE opisano szczegółowo w [raporcie](#) towarzyszącym projektowi decyzji Rady.

⁹ Kwota grzywny została wyznaczona zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji delegowanej KE w sprawie postępowań wyjaśniających i grzywnien związanych z manipulowaniem danymi statystycznymi, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego (PE) i Rady nr 1173/2011 w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro.

2. Eurogrupa

2.1. Posiedzenie Eurogrupy 20 lutego 2017 r.

Podczas [posiedzenia](#) Eurogrupy 20 lutego 2017 r. ministrowie zostali poinformowani przez przedstawicieli KE, Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) i Europejskiego Mechanizmu Stabilności (European Stability Mechanism, ESM) o postępach drugiej weryfikacji programu dostosowań gospodarczych w Grecji. Władze Grecji i przedstawiciele wyżej wymienionych instytucji zawarły porozumienie, które pozwoli członkom misji kontrolnej powrócić do Aten i kontynuować prace nad reformami politycznymi warunkującymi zakończenie drugiej weryfikacji trzeciego programu pomocowego dla Grecji. Wśród nadal nierozstrzygniętych kwestii pozostają średnioterminowa strategia budżetowa (tzn. na 2018 r. i później) i reformy rynku pracy.

3. Rada Unii Europejskiej

3.1. Posiedzenie Rady Ecofin 21 lutego 2017 r.

Ministrowie osiągnęli porozumienie w kwestii projektu nowelizacji dyrektywy mającej przeciwdziałać praktykom unikania opodatkowania (*anti-tax avoidance directive*)¹⁰ w zakresie tzw. rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych. Nowelizacja zostanie formalnie przyjęta przez Radę po zaopiniowaniu przez Parlament Europejski (PE).

Rada określiła także priorytety budżetu UE na 2018 r. i zaleciła PE udzielenie KE absolutorium z wykonania budżetu za 2015 r.

Ponadto podczas posiedzenia Rada przyjęła konkluzje w sprawie listopadowego specjalnego raportu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (ETO) dotyczącego funkcjonowania jednolitego mechanizmu nadzorczego (*Single Supervisory Mechanism, SSM*)¹¹. W raporcie ETO dokonał analizy m.in.: struktury zarządzania SSM, rozwiązań w zakresie odpowiedzialności demokratycznej, organizacji zespołów nadzorczych oraz procedur inspekcji na miejscu. Odnotował również różnice zdań pomiędzy Trybunałem a EBC co do uprawnień ETO w zakresie dostępu do informacji. Rada, podkreślając konieczność zapewnienia najwyższych standardów w zakresie odpowiedzialności demokratycznej i przejrzystości SSM. Poinformowała, że KE zamierza w planowanym raporcie na temat SSM przeanalizować efektywność istniejących mechanizmów odpowiedzialności demokratycznej. Zdaniem Rady obecna organizacja pracy wspólnych zespołów nadzorczych oraz inspekcji na miejscu funkcjonuje dobrze i powinna zostać utrzymana, przy dalszej poprawie ich efektywności i przejrzystości oraz przy jednoczesnym rozważeniu zwiększenia udziału pracowników EBC w ww. zespołach kontrolnych. Odnosząc się do konieczności rozdziału funkcji polityki pieniężnej od polityki nadzorczej, Rada zachęciła EBC do zaprezentowania w rocznym raporcie na temat działalności nadzorczej stopnia wykorzystania wspólnych obszarów organizacyjnych EBC wspierających jednocześnie obie funkcje, a także zmian, jakie zaszły w odniesieniu do usprawniania procesu podejmowania decyzji nadzorczych. Rada odnotowała przyjęcie przez EBC większości zaleceń ETO i zachęciła EBC do przekazania informacji zwrotnej w sprawie wdrożenia ww. zaleceń. Raport ETO oraz projekt konkluzji były przedmiotem prac Komitetu ds. Usług Finansowych (w styczniu) oraz Komitetu ds. Ekonomicznych i Finansowych (w lutym).

¹⁰ Dyrektywa 2016/1164. Więcej na temat propozycji KE w „Przeglądzie Spraw Europejskich” z października 2016 r.

¹¹ Special report No 29/2016: *Single Supervisory Mechanism - Good start but further improvements needed*, European Court of Auditors, 18/11/2016.

4. Rada Europejska

4.1. Nieformalne spotkanie szefów państw lub rządów UE na Malcie

Podczas nieformalnego szczytu w La Valletcie 3 lutego 2017 r., szefowie państw lub rządów UE dyskutowali o zewnętrznym wymiarze polityki migracyjnej, otoczeniu zewnętrznym UE i jej przyszłości. Przywódcy unijni postanowili konsekwentnie ograniczać przepływy migracyjne i rozbijać działalnością przemysłową, zwłaszcza na szlaku środkowosródziemnomorskim.

Przywódcy przyjęli deklarację maltańską, która dotyczy głównie działań mających powstrzymać napływ migrantów z Libii do Włoch oraz zapewnić bezpieczeństwo na morzu, a przez to ograniczyć liczbę ofiar śmiertelnych i osób zaginionych wśród migrantów. Priorytetem w tym zakresie jest zacieśnienie współpracy z władzami Libii. W trakcie szczytu potwierdzono porozumienie polityczne oraz wsparcie dla rady prezydenckiej oraz rządu jedności narodowej w Libii, popieranego przez ONZ. W deklaracji zauważono, że kluczowe jest kierunkowe udzielenie pomocy Libii, którego celem będzie zmniejszenie presji na jej granicę lądową poprzez poprawę zdolności kraju do zarządzania granicami i dzięki współpracy z państwami sąsiednimi. Prezydencja maltańska zadeklarowała, że przy najbliższej okazji przedstawi Radzie Europejskiej plan współpracy z Libią w celu ograniczenia nielegalnych przepływów migracyjnych. Następnie Rada Europejska, podczas posiedzeń w marcu i czerwcu, zweryfikuje postępy w tym zakresie.

Przyszłość UE była kolejnym tematem poruszonym na spotkaniu w La Valletcie. W ramach przygotowań do 60. rocznicy podpisania traktatów rzymskich, która przypada 25 marca br., szefowie państw lub rządów UE kontynuowali dyskusję nad przyszłością UE, która ma liczyć 27 członków. Dialog na ten temat rozpoczęto po tym, jak 23 czerwca 2016 r. Wielka Brytania zagłosowała za wyjściem z UE.

5. Parlament Europejski

5.1. Przyjęcie trzech rezolucji dotyczących przyszłości UE

W dniu 16 lutego 2017 r. PE przyjął trzy rezolucje dotyczące przyszłości integracji europejskiej.

W [rezolucji w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału Traktatu z Lizbony](#) przedstawiono propozycje zmian w funkcjonowaniu UE przy wykorzystaniu istniejących możliwości prawnych, zgodnie z traktatem lizbońskim. Zaproponowano m.in.:

1. Przekształcenie Rady w „prawdziwą izbę ustawodawczą” poprzez zredukowanie liczby składowców Rady; decyzje miałyby być podejmowane przez tzw. Radę ustawodawczą, a jej obecne formaty miałyby być przekształcone w organy przygotowawcze, na podobieństwo komisji parlamentarnych;
2. Wzmocnienie niezależności przewodniczącego KE poprzez wyznaczanie przez każde państwo członkowskie co najmniej trzech kandydatów, którzy mogliby zostać uwzględnieni przez wybranego przewodniczącego KE przy obsadzaniu stanowisk w KE;
3. Głosowanie w Radzie kwalifikowaną większością głosów we wszystkich przypadkach, w których jest to możliwe zgodnie z traktatami i częstsze niż dotychczas stosowanie przez Radę Europejską tzw. klauzuli pomostowej¹², upoważniającej Radę do zastępowania głosowań wymagających obecnie jednomyślności głosowaniami z wykorzystaniem kwalifikowanej większości głosów;
4. Powołanie stałej Rady do spraw Obrony w celu koordynowania polityk obronnych państw członkowskich.

Obecnie, zgodnie z [rezolucją w sprawie ewentualnych zmian i dostosowań w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej](#), KE wyraźnie dostrzega potrzebę wyeliminowania braków w funkcjonowaniu UE i przeprowadzenia kompleksowego, dogłębnego przeglądu Traktatu z Lizbony, przy zastrzeżeniu, że krótko- i średnioterminowe rozwiązania można osiągnąć bez zmian w obecnych traktatach. Zdaniem PE reforma UE powinna polegać na ustanowieniu nowych instrumentów europejskich i dalszej demokratyzacji procesów decyzyjnych, a nie na jej „renacjonalizacji” poprzez rozwój metody międzyrządowej. W rezolucji przedstawiono m.in. następujące pomysły:

- zredukowanie składu KE oraz obniżenie liczby jej wiceprzewodniczących do dwóch, jeden pełniłby funkcję unijnego ministra finansów, drugi – ministra spraw zagranicznych;
- uczynienie wspólnej polityki gospodarczej kompetencją dzieloną między UE i państwa członkowskie;

¹² Art. 48 ust. 7 TUE.

- wzmocnienie instytucjonalne, które polepszyłyby funkcjonowanie UGW (w szczególności, KE miałyby otrzymać uprawnienia do definiowania i realizowania wspólnej unijnej polityki gospodarczej, z wykorzystaniem tzw. mechanizmu zdolności fiskalnej strefy euro – *fiscal capacity*);
- przekształcenie wszystkich składów Rady, w tym Rady Europejskiej, w Radę Państw;
- dalsze ograniczanie głosowania na zasadzie jednomyślności w Radzie na rzecz głosowania większością kwalifikowaną, zmiany aktualnych specjalnych procedur ustawodawczych na zwykłe procedury ustawodawcze, całkowite zastąpienie procedury konsultacji procedurą współdecydowania;
- ustanowienie jednej siedziby PE;
- utworzenie europejskiej unii obrony.

W [rezolucji w sprawie mechanizmu zdolności fiskalnej dla strefy euro](#) zaproponowano, aby mechanizm ten obejmował ESM i dodatkowe możliwości budżetowe dla strefy euro. Zgodnie z rezolucją, na początkowym etapie mechanizm miałby być częścią budżetu UE, poza i ponad pałami obowiązującymi w wieloletnich ramach finansowych, i być finansowany przez strefę euro oraz inne uczestniczące państwa członkowskie z uzgodnionego między sobą źródła dochodów, traktowanych jako dochody przeznaczone na określone cele. Docelowo mechanizm zdolności fiskalnej miałby być finansowany z zasobów własnych.

Mechanizm zdolności fiskalnej miałby spełniać trzy funkcje, tj.:

- 1) zachęcać do konwergencji społeczno-gospodarczej w obrębie strefy euro, po przyjęciu (jako aktu prawnego) „kodeksu dotyczącego konwergencji”¹³;
- 2) łagodzić wstrząsy asymetryczne;
- 3) łagodzić wstrząsy symetryczne.

W rezolucji zaproponowano także m.in. połączenie funkcji przewodniczącego Eurogrupy ze stanowiskiem komisarza do spraw gospodarczych i finansowych oraz przekształcenie ESM w Europejski Fundusz Walutowy z odpowiednią zdolnością udzielania i zaciągania kredytów i jasno określonym mandatem, w celu zapewnienia amortyzacji asymetrycznych i symetrycznych wstrząsów.

¹³ Kodeks dotyczący konwergencji wyznaczałby cele konwergencji, na spełnienie których państwa członkowskie miałyby pięć lat. Cele dotyczyłyby podatków, rynku pracy, inwestycji, wydajności, spójności społecznej, zdolności w zakresie administracji publicznej i dobrego rządzenia. Przestrzeganie zasad kodeksu konwergencji miałyby być jednym z warunków pełnego udziału w mechanizmie zdolności fiskalnej.

6. Europejski Bank Centralny

6.1. Rozszerzenie publikacji danych statystycznych dotyczących papierów wartościowych

Dnia 2 lutego 2017 r. EBC [poinformował](#) o rozszerzeniu statystycznej [bazy](#) danych dotyczącej papierów wartościowych o informacje w podziale na sektor emitenta oraz posiadacza papierów (*Securities Holding Statistics by Sector, SHSS*). Dotychczas publikowane dane przedstawiały informacje na temat typu instrumentów finansowych¹⁴ oraz kraju emitenta. Kwartalne dane w podziale na sektory były zbierane przez EBC od końca 2013 r. w odniesieniu do głównych typów instrumentów finansowych na zasadzie „papier po papierze” (*security-by-security basis*) według ich wartości rynkowej. Upublicznienie podziału na sektor posiadacza (z wyłączeniem Eurosystemu) i sektor emitenta, jak również rozszerzenie listy krajów macierzystych emitentów, dla których dane są przedstawiane, pozwoliło na powiększenie zbioru danych ze 150 do ok. 11 000 serii.

Łączna wartość papierów wartościowych posiadanych przez inwestorów ze strefy euro na koniec III kwartału 2016 r. wyniosła 27,9 bln euro (w tym 20,9 bln euro emisji rezydentów strefy euro oraz 6,9 bln euro wyemitowana przez nierezydentów). Wartość posiadanych instrumentów dłużnych wyniosła 14,9 bln euro, natomiast papierów wartościowych notowanych na giełdzie oraz tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych – 13 bln euro.

6.2. Publikacja skonsolidowanych danych bankowych

Dnia 14 lutego br. EBC [opublikował](#) skonsolidowane [dane](#) bankowe (*Consolidated Banking Data, CBD*) dotyczące III kwartału 2017 r. Najnowsze CBD zawierają informacje o 353 grupach bankowych, 3110 instytucjach kredytowych oraz 953 oddziałach i filiach zarządzanych przez podmioty zagraniczne, co pokrywa niemal 100% bilansu sektora bankowego UE. Dane zawierają wskaźniki związane z: rentownością i efektywnością działania, bilansem, obciążeniem aktywów, płynnością, zmianami w zakresie kredytów zagrożonych (*non-performing loans, NPLs*), adekwatnością kapitałową i wypłacalnością. Zgodnie z opublikowanymi w tym miesiącu danymi liczba instytucji kredytowych działających na terenie UE nieznacznie zmalała w porównaniu z II kwartałem 2016 r. (3261 w czerwcu, a 3172 we wrześniu 2016 r.). Całkowita wartość aktywów zarządzanych przez te instytucje spadła w badanym okresie o 2,8% (z 34,94 bln euro do 33,97 bln euro).

6.3. Przebieg programu skupu aktywów

W związku z wdrożonymi programami Eurosystem [skupił aktywa](#) o wartości (według stanu na 17 lutego br.):

¹⁴ Dłużne papiery wartościowe, papiery wartościowe notowane na giełdzie, tytuły uczestnictwa funduszy inwestycyjnych.

- 64 mld 971 mln euro – w ramach programu skupu aktywów sektora przedsiębiorstw (CSPP);
- 1 bln 371 mld 379 mln euro – w ramach skupu papierów wartościowych wyemitowanych przez sektor publiczny (PSPP);
- 23 mld 280 mln euro – w ramach programu skupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABSPP);
- 211 mld 282 mln euro – w ramach trzeciego programu skupu obligacji zabezpieczonych (CBPP3).

6.4. Opinie EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych

W ramach konsultacji projektów krajowych oraz unijnych aktów prawnych EBC opublikował w lutym następujące [opinie](#):

- do włoskiej ustawy w sprawie środków wsparcia płynnościowego, zapobiegawczego dokapitalizowania oraz innych pilnych rozwiązań dla sektora bankowego (CON/2017/1),
- do cypryjskiej ustawy w sprawie rachunków płatniczych (CON/2017/2),
- do cypryjskiej ustawy w sprawie przekazania *Central Bank of Cyprus* nowych zadań związanych z kredytami hipotecznymi (CON/2017/3),
- do włoskiej ustawy w sprawie udziału Włoch w niektórych programach MFW: przedłużenie nowego porozumienia pożyczkowego, wkład do funduszu powierniczego wspierającego ograniczanie ubóstwa i wzrost gospodarczy (PRGT) oraz nowa dwustronna umowa pożyczkowa (CON/2017/4).

7. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego

7.1. Raport oceniający poziom implementacji zaleceń ESRB dotyczących celów pośrednich i instrumentów polityki makroostrożnościowej

W opublikowanym 9 lutego 2017 r. [raporcie](#) ESRB przedstawiła ocenę implementacji zaleceń ESRB z 4 kwietnia 2013 r. dotyczących celów pośrednich i instrumentów polityki makroostrożnościowej. Zawierają one rekomendacje odnoszące się m.in. do: definicji celów pośrednich; doboru instrumentów ostrożnościowych; strategii polityki makroostrożnościowej; okresowej oceny celów pośrednich i instrumentów. Adresatami zaleceń są: państwa członkowskie, organy makroostrożnościowe oraz KE.

Zgodnie z raportem stopień implementacji zaleceń ESRB jest wysoki. W przypadku 25 państw członkowskich, w tym Polski, oceniono, że jest w pełni zbieżny z zaleceniami (*fully compliant*). Trzy pozostałe kraje (Czechy, Portugalia, Szwecja) otrzymały ocenę *largely compliant*, co oznacza, że działania przez nie podjęte są w dużej części zgodne z zaleceniami ESRB.

7.2. Raport w sprawie stosowania depozytów zabezpieczających (*margins*) i korekt wartości zabezpieczenia (*haircuts*) jako narzędzi polityki makroostrożnościowej

ESRB opublikowała 16 lutego br. [raport](#) pt. *Report on the macroprudential use of margins and haircuts*. Uzasadniono w nim zastosowanie *margins* i *haircuts* jako narzędzi makroostrożnościowych służących zmniejszaniu dźwigni finansowej i syntetycznej oraz ograniczeniu procyklicznych zmian wartości zabezpieczeń w transakcjach finansujących zabezpieczonych papierami wartościowymi oraz w transakcjach instrumentami pochodnymi. Prace w tym zakresie są prowadzone w związku z przeglądem regulacji w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (European Market Infrastructure Regulation, EMIR).

*W opublikowanym 16 lutego 2017 r. raporcie ESRB przedstawiła analizę zasadności oraz ewentualnych możliwości stosowania depozytów zabezpieczających (*margins*) i korekt wartości zabezpieczenia (*haircuts*) jako narzędzi polityki makroostrożnościowej. Miałyby one na celu ograniczenie procyklicznego charakteru wymogów zabezpieczających w transakcjach m.in. instrumentami pochodnymi oraz zmniejszenie poziomu dźwigni.*

W raporcie wskazano, że *margins* i *haircuts* mają charakter procykliczny. W okresach stabilności (niska zmienność cen i wysoka płynność) ich poziomy są niskie, co może przyczynić się do nadmiernego wzrostu dźwigni – uczestnicy rynku mogą wykorzystywać niższe wymogi dotyczące

zabezpieczeń oraz wysokie ceny aktywów do zawierania kolejnych transakcji. Z kolei jeśli w czasie kryzysu (wysoka zmienność cen oraz niska płynność) nastąpi gwałtowny wzrost *margins* i *haircuts* połączony ze spadkiem wartości zabezpieczeń, kontrahenci niebędący w stanie uzupełnić depozytu zabezpieczającego mogą zostać zmuszeni do zamknięcia pozycji. Może to spowodować gwałtowną wyprzedaż aktywów na rynku, a w konsekwencji być źródłem spirali płynnościowych oraz efektu zarażania. W dokumencie wymieniono następujące potencjalne narzędzia makroostrożnościowe związane z *margins* i *haircuts*: stałe oraz zmienne minimalne wartości początkowych *margins* i *haircuts*, narzuty makroostrożnościowe na *margins* ponad istniejące wymogi mikroostrożnościowe, bufory instrumentów zabezpieczających, maksymalne poziomy *margins* i *haircuts*, maksymalna dynamika zmian *margins* i *haircuts* w sytuacji napięć na rynkach.

Podkreśla się, że wprowadzenie instrumentów makroostrożnościowych dotyczących *margins* i *haircuts* będzie wiązało się z koniecznością zminimalizowania ryzyka wystąpienia arbitrażu regulacyjnego, identyfikacji ewentualnego wpływu zastosowania *margins* i *haircuts* w wymiarze makroostrożnościowym na obowiązujące regulacje oraz przeprowadzenia analiz dotyczących m.in. zasad kalibracji narzędzi i potencjalnych czynników decydujących o ich użyciu.

8. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego

8.1. Opinia w sprawie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w UE

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (European Banking Authority, EBA) opublikował 20 lutego 2017 r. wydaną przez Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru (Joint Committee of European Supervisory Authorities)¹⁵ [opinię](#) w sprawie ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które ma wpływ na sektor finansowy UE. Opinia zostanie wykorzystana przez KE przy przygotowaniu oceny tego ryzyka (zgodnie z art. 6 dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy¹⁶), jak również przez Europejskie Urzędy Nadzoru (European Supervisory Authorities, ESAs) w pracach nad zwiększaniem zbieżności praktyk nadzorczych z nim związanych.

Według Wspólnego Komitetu system finansowy w UE narażony jest przede wszystkim na zagrożenia wynikające z niedostatecznego zrozumienia przez instytucje finansowe ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, a także z niewystarczających mechanizmów zarządzania tym ryzykiem. W dokumencie zwrócono uwagę na brak dostępu instytucji finansowych do informacji od organów ścigania, które mogłyby pomóc w identyfikacji i zapobieganiu finansowaniu terroryzmu, a także na znaczne różnice w sposobie sprawowania przez organy krajowe nadzoru w tym zakresie. Zdaniem Komitetu nierozwiązanie wyżej wymienionych problemów może skutkować zmniejszeniem efektywności unijnych mechanizmów przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

8.2. Raport na temat wpływu postanowień Bazylei III i CRDIV/CRR na sektor bankowy

W opublikowanym 28 lutego br. przez EBA [raporcie](#) przeanalizowano wpływ wdrażania postanowień Bazylei III oraz pakietu w sprawie wymogów kapitałowych CRD IV/CRR na sektor bankowy. EBA publikuje takie raporty dwa razy w roku. Przedstawia w nich zagregowane dane dotyczące podstawowych wskaźników kapitałowych i płynnościowych dla wybranych banków w UE oraz bada, jak kształtowałyby się wartości tych wskaźników przy założeniu pełnej implementacji przepisów CRD IV/CRR lub Bazylei III w momencie analizy. Następnie wyniki te są porównywane

¹⁵ Wspólny Komitet odpowiada za koordynację działań ESAs i zapewnienie międzysektorowej spójności nadzoru. W skład Komitetu wchodzi: EBA, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).

¹⁶ Dyrektywa PE i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie PE i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę PE i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę KE 2006/70/WE.

z wartościami otrzymanymi zgodnie z wymogami obowiązującymi w badanym okresie. W najnowszym raporcie wykorzystano dane na koniec czerwca 2016 r. pozyskane od 164 banków.

Wyniki badania wskazują na dalszą poprawę pozycji kapitałowej banków. Średnia wartość wskaźnika kapitału podstawowego Tier 1 (*Common Equity Tier 1*, CET 1) dla wszystkich badanych banków przy założeniu pełnej implementacji wymagań CRD IV i CRR wyniosłaby 12,8%, a wskaźnik Tier 1 wyniosłby 13,5%. Zgodnie z obowiązującymi przepisami wskaźniki te wyniosły odpowiednio: CET 1 – 13,4% oraz Tier 1 – 14,4% (na koniec czerwca 2016 r.). Również wskaźnik dźwigni uległ poprawie – średni wskaźnik wyniosłby dla badanej grupy banków 4,7% (liczony według obecnie obowiązujących zasad wynosi 5%). Co ważne, w badaniu nie odnotowano niedoboru kapitału podstawowego potrzebnego dla spełnienia przez badane banki wymogów dla wskaźnika CET 1 obliczanego przy założeniu pełnej implementacji przepisów.

EBA analizuje również, jak kształtowałyby się wskaźniki płynności. Średni wskaźnik pokrycia płynności (*Liquidity Coverage Ratio*, LCR) wyniosłby 133,7% na koniec czerwca 2016 r., a ponad 95% badanych banków wykazałoby LCR na poziomie wyższym niż wymagane od stycznia 2018 r. 100%. Niedobory płynnych aktywów wysokiej jakości potrzebnych do spełnienia LCR na minimalnym poziomie 100% wyniosłby 2,5 mld euro.

Średnia wartość wskaźnika stabilnego finansowania (*Net Stable Funding Ratio*, NSFR) wyniosłaby 107,8%, przy czym obecnie około 80,6% badanych banków spełnia NSFR na docelowym poziomie 100%. W przypadku pozostałych konieczne jest uzupełnienie stabilnych aktywów o łącznej wartości 158,7 mld euro dla badanej próby banków.

9. Inne

9.1. Publikacja przez rząd brytyjski białej księgi pt. *Wyjście Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej i nowe partnerstwo z Unią Europejską*

Opublikowana przez rząd brytyjski 2 lutego 2017 r. [biała księga](#) zawiera opis 12 celów negocjacyjnych, które zostały przedstawione przez premier Wielkiej Brytanii Theresę May w styczniu br.¹⁷

Z punktu widzenia negocjacji i przyszłych relacji między UE a Wielką Brytanią najistotniejsze postulaty białej księgi to: zaprzestanie podlegania Wielkiej Brytanii jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości UE, wprowadzenie kontroli imigracji z UE, zabezpieczenie praw obywateli UE w Wielkiej Brytanii i obywateli Wielkiej Brytanii w UE, zapewnienie swobodnej wymiany handlowej Wielkiej Brytanii z rynkami europejskimi, współpraca Wielkiej Brytanii i UE w walce z przestępczością i terroryzmem, osiągnięcie porozumienia na temat przyszłego partnerstwa z UE przed upływem dwóch lat od momentu notyfikacji przez rząd brytyjski zamiaru wyjścia z Unii.

Cele określone w białej księdze to:

1. Zapewnienie pewności i jasności prawnej w procesie wychodzenia Wielkiej Brytanii z UE;
2. Kontrola prawa – poprzez zaprzestanie podlegania Wielkiej Brytanii jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości UE oraz poprzez stworzenie mechanizmu rozwiązywania sporów zapewniających przestrzeganie umów zawieranych między podmiotami (przedsiębiorstwami, osobami fizycznymi) z Wielkiej Brytanii a podmiotami z UE;
3. Wzmocnienie wspólnoty narodów brytyjskich;
4. Utrzymanie silnych powiązań z Irlandią i utrzymanie wspólnego obszaru podróży (Common Travel Area, CTA);
5. Kontrola imigracji z UE, przy jednoczesnym przyciąganiu najbardziej uzdolnionych pracowników, studentów i nauczycieli akademickich z UE;
6. Zabezpieczenie praw obywateli UE w Wielkiej Brytanii i obywateli Wielkiej Brytanii w UE;
7. Ochrona praw pracowników;
8. Zapewnienie swobodnej wymiany handlowej z rynkami europejskimi – dzięki „strategicznemu partnerstwu” z UE, opartemu na nowej umowie o wolnym handlu i nowym porozumieniu celnym;
9. Zawarcie umów handlowych z krajami spoza UE;

¹⁷ Więcej na temat przemówienia premier Theresy May w „Przeglądzie Spraw Europejskich” ze stycznia br.

10. Zapewnienie, że Wielka Brytania pozostaje najlepszym miejscem do uprawiania nauki i wdrażania innowacji;
11. Współpraca w walce z przestępczością i terroryzmem;
12. Zapewnienie płynnego, uporządkowanego wyjścia Wielkiej Brytanii z UE.

W białej księdze ponownie podkreślono, że rząd Wielkiej Brytanii zamierza osiągnąć porozumienie na temat przyszłego partnerstwa z UE przed upływem dwóch lat od momentu notyfikacji przez rząd brytyjski zamiaru wyjścia z Unii¹⁸.

9.2. Porozumienie w sprawie uruchomienia programu na rzecz zwiększenia roli konsumentów w procesie legislacyjnym dotyczącym obszaru usług finansowych UE

W dniu 14 lutego br. przedstawiciele Rady i PE osiągnęli porozumienie dotyczące realizacji [programu](#) na rzecz zwiększenia roli konsumentów w procesie legislacyjnym dotyczącym obszaru usług finansowych UE. Inicjatywa umożliwi konsumentom usług finansowych (inwestorom detalicznym, oszczędzającym, posiadaczom ubezpieczeń, członkom funduszy emerytalnych i kredytobiorcom), ale także użytkownikom końcowym usług finansowych (*end-users of financial services*), dla których korzystanie z usług finansowych jest niezbędne w pracy zawodowej, większe niż dotychczas zaangażowanie w prace związane z nowymi inicjatywami ustawodawczymi w tym obszarze. Program będzie realizowany przez dwie organizacje typu *non-profit*, tj. Finance Watch i Better Finance z siedzibą w Brukseli. Głównym celem ich działalności będzie informowanie konsumentów o toczących się pracach legislacyjnych w dziedzinie usług finansowych oraz zwiększenie możliwości ich udziału w tym procesie. Obie te organizacje uczestniczyły w 2011 r. w programie pilotażowym KE, prowadząc prace analityczne z zakresu komunikacji konsumentów z rynkami finansowymi i ich udziału w kształtowaniu unijnej polityki w sektorze finansowym. Budżet programu wyniesie 6 mln euro Program ma trwać do 31 grudnia 2020 r. Zawarte porozumienie oczekuje obecnie na zatwierdzenie przez Radę.

9.3. Zakończenie podpisywania porozumień dotyczących linii kredytowych dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Jednolita Rada do spraw Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board, SRB) [ogłosiła](#), że 8 lutego br. wszystkie kraje uczestniczące w unii bankowej zakończyły proces podpisywania porozumień dotyczących linii kredytowych dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (*Single Resolution Fund, SRF*). SRF ma być budowany przez osiem

¹⁸ Zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który jest podstawą prawną regulującą sposób postępowania po podjęciu przez kraj UE decyzji o wystąpieniu z ugrupowania, jeśli w okresie dwóch lat od momentu notyfikacji nie uda się wynegocjować umowy dotyczącej warunków wystąpienia, „z uwzględnieniem ram przyszłych stosunków Wielkiej Brytanii z UE”, traktaty przestaną być wiążące dla Wielkiej Brytanii. Rada Europejska w porozumieniu z Wielką Brytanią może jednak jednogłośnie podjąć decyzję o przedłużeniu tego okresu.

lat (2016–2023) i do 2023 r. ma osiągnąć poziom co najmniej 1% kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności we wszystkich państwach uczestniczących w unii bankowej. Szacuje się, że środki te będą wynosić około 55 mld euro.

Zapowiedzi wydarzeń w marcu 2017 r.

Data	Wydarzenie
1–3 marca	sesja plenarna PE
9 marca	posiedzenie Rady Prezesów EBC z decyzją w sprawie polityki pieniężnej
9–10 marca	posiedzenie Rady Europejskiej
13–16 marca	sesja plenarna PE
21 marca	posiedzenie Rady Ecofin
22 marca	posiedzenie Rady Prezesów EBC bez decyzji w sprawie polityki pieniężnej
23 marca	posiedzenie Rady Generalnej Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ESRB)
29 marca	posiedzenie Rady Organów Nadzoru Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)
30–31 marca	posiedzenie Rady Organów Nadzoru Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA)

Wykaz skrótów

ABSPP	<i>asset-backed securities purchase programme</i> , program Europejskiego Banku Centralnego skupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami
CBD	<i>Consolidated Banking Data</i> , skonsolidowane dane bankowe
CBPP3	<i>covered bond purchase programme 3</i> , trzeci program Europejskiego Banku Centralnego skupu obligacji zabezpieczonych
CET 1	<i>common equity Tier 1 capital ratio</i> , wskaźnik kapitału podstawowego Tier 1
CRD IV	<i>Capital Requirements Directive IV</i> , dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE
CRR	<i>Capital Requirements Regulation</i> , rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012
CSPP	programu skupu aktywów sektora przedsiębiorstw
CSRs	<i>country-specific recommendations</i> , zalecenia kierowane do państw członkowskich
CTA	<i>Common Travel Area</i> , wspólny obszar podróżowania
EBA	European Banking Authority, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego
EBC	Europejski Bank Centralny
EIOPA	<i>European Insurance and Occupational Pensions Authority</i> , Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

EMIR	<i>European Market Infrastructure Regulation</i> , rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji
ESAs	European Supervisory Authorities, Europejskie Urzędy Nadzoru
ESM	European Stability Mechanism, Europejski Mechanizm Stabilności
ESMA	<i>European Securities and Markets Authority</i> , Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych
ESRB	<i>European Systemic Risk Board</i> , Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego
ETO	Europejski Trybunał Obrachunkowy
HICP	<i>Harmonised Index of Consumer Prices</i> , zharmonizowany indeks cen konsumpcyjnych
IDR	<i>In-depth review</i> , szczegółowa analiza sytuacji ekonomicznej przeprowadzana przez Komisję Europejską w państwach wytypowanych w <i>Raporcie mechanizmu ostrzegawczego</i>
KE	Komisja Europejska
LCR	<i>Liquidity Coverage Ratio</i> , wskaźnik pokrycia płynności
MFW	Międzynarodowy Fundusz Walutowy
NPLs	<i>non-performing loans</i> , kredyty zagrożone
NSFR	<i>Net Stable Funding Ratio</i> , wskaźnik stabilnego finansowania
ONZ	Organizacja Narodów Zjednoczonych

PKB	produkt krajowy brutto
PRGT	<i>Poverty Reduction and Growth Trust</i> , fundusz powierniczy wspierający ograniczanie ubóstwa i wzrost gospodarczy
PSPP	<i>public sector purchase programme</i> , program Europejskiego Banku Centralnego skupu papierów wartościowych wyemitowanych przez sektor publiczny
Rada	Rada Unii Europejskiej
SHSS	<i>Securities Holding Statistics by Sector</i> , statystyczna baza danych dotycząca papierów wartościowych w podziale na sektory
SRB	Single Resolution Board, Jednolita Rada do spraw Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji
SRF	<i>Single Resolution Fund</i> , jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji
SSM	<i>Single Supervisory Mechanism</i> , jednolity mechanizm nadzorczy
TSCG	<i>Treaty on the Stability, Coordination and Governance in the EMU</i> , Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej
TUE	Traktat o Unii Europejskiej
UE	Unia Europejska
UGW	unia gospodarcza i walutowa
VAT	<i>Value Added Tax</i> , podatek od wartości dodanej

Autorzy i źródła

Autorzy

Komisja Europejska – Magdalena Gąsior, Małgorzata Potocka

Eurogrupa – Maria Majkowska

Rada Unii Europejskiej – Małgorzata Potocka, Małgorzata Siemaszko

Rada Europejska – Magdalena Gąsior

Parlament Europejski – Małgorzata Potocka

Europejski Bank Centralny – Anna Górka, Aleksandra Wesołowska, Honorata Wyganowska

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego – Agata Łagowska, Maria Wilk

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego – Agata Łagowska, Martyna Migąła

Inne – Maria Majkowska, Małgorzata Potocka, Małgorzata Szcześ

Zapowiedzi wydarzeń w marcu 2017 r. – Magdalena Gąsior, Martyna Migąła

Redakcja

Magdalena Gąsior, Wydział Integracji Europejskiej DZ

Źródła

Przegląd opracowano na podstawie informacji dostępnych na stronach internetowych: Komisji Europejskiej, Rady Unii Europejskiej, Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz serwisu internetowego www.euractiv.com.

www.nbp.pl

